

اولین انجمنهای ورزشی دانشگاهی

در جهان

سابقهٔ بازیهای دانشجویی به اوایل قرن نوزدهم برمی‌گردد، یعنی زمانی که مسابقات ورزشی توسط یکی از اسلاف بنیانگذاران المپیک، بارون پیردوکوبرتن آغاز شده بود.

نخستین رقابتهای ورزشی بین دانشگاهی، میان کشورهای آمریکا، انگلیس و سوئیس برگزار شد. این فعالیتها در سالهای بعد، موجب تأسیس اولین انجمنهای ورزشی دانشگاهها شد. اولین انجمن دانشجویی در سال ۱۹۵۰ در آمریکا تأسیس شد؛ پس از آن فدراسیونهای بین‌المللی دیگری در مجارستان، لهستان، آلمان، سوئد و نروژ به وجود آمدند.

مهندس جین پتیجین فرانسوی مسئول برگزاری اولین بازیهای دانشجویی

گرچه جنبش المپیک از مدتها پیش در سطح بین‌المللی فعال بود (المپیک ۱۸۹۴) اما کنفدراسیون بین‌المللی دانشجویان (C.I.E) در سال ۱۹۱۹ در استراسبورگ تأسیس شد. در حقیقت همین انجمن بود که کمیسیونی ورزشی را که مسئول برگزاری بازیهای جهانی دانشجویان در سال ۱۹۳۳، بود، به وجود آورد رئیس این کمیسیون یک مهندس شیمی جوان به نام جین پتیجین از فرانسه بود، او یک انسان‌شناس واقعی و یک ایده‌آلیست بزرگ بود، از وی به عنوان پدر جنبش بازیهای دانشجویان نام برده می‌شود.

پیتیتجین از سال ۱۹۱۳ تا ۱۹۲۵ رئیس باشگاه دانشگاه پاریس بود و فعالانه در ایجاد دفتر ورزشی دانشجویان دانشگاه (O.S.S.U) و همزمان با دفتر UNEF ملی دانشجویان فرانسه مشارکت داشت) او همچنین پدر «اتحادیه بازیها» در سال ۱۹۵۷ بود که اولین نشانه حرکت ورزشی اتحادیه ورزشی دانشجویان بود. اولین دوره بازیهای دانشجویی پس از جنگ در سال ۱۹۴۷ برگزار شد.

اولین دوره ۱۹۳۳

جنگ بزرگ بتازگی پایان یافته بود. در این دوره از بازیهای جهانی که در پاریس برگزار گردیده بود تنها ده کشور و آن هم تنها در دومیدانی شرکت کرده بودند. مسابقات قهرمانی دوره‌های بعد دانشجویان در ورزشهای تابستانی تا جنگ جهانی دوم در محل‌های زیر برگزار شد:
 وارسا ۱۹۲۴، رم ۱۹۲۷، پاریس ۱۹۲۸، دارمشتات ۱۹۳۰، تورین ۱۹۳۳، بوداپست ۱۹۳۵، پاریس ۱۹۳۷ و موناکو ۱۹۳۹.

اولین دوره مسابقات قهرمانی ورزشهای زمستانی نیز در سال ۱۹۲۸ در کوریتنا (ایتالیا) برگزار شد.

در اواخر دهه ۳۰ مشخص شده بود که جین پیتیتجین تنها فردی است که کوششهای مؤثری برای توسعه بازیهای بین‌المللی دانشجویان انجام می‌دهد. او تنها کسی بود که می‌توانست گروهی از جوانان صمیمی و گوناگون را گرد هم آورد؛ گروهی که به نظر می‌رسید توسط زبان، تشکیلات سیاسی، دین و فلسفه از هم جدا هستند.

چون پیتیتجین می‌خواست به کمیسیون ورزش CIE تا حد امکان استقلال بدهد، مدیریت دبیرخانه بازیهای بین‌المللی دانشجویان را پذیرفت. در سال ۱۹۳۹ قوانین فدراسیون جهانی ورزش

دانشگاهی (دانشجویان) در حال طرح‌ریزی بود که خود نشانه تصمیم حرکت ورزشی دانشجویان برای استقلال از انجمنهای ملی‌ای بود که در گذشته وجود داشت. جنگ جهانی دوم ناگهان این برنامه‌ها را متوقف کرد.

در دسامبر ۱۹۴۵، سازمان جدیدی می‌خواست ادامه‌دهنده راه CIE باشد، این سازمان با نام U.I.E (اتحادیه جهانی دانشجویان) در پاراگوئه تشکیل شد. بخش ورزش این سازمان (P.E.S.D) کارهای برگزاری نهمین دوره بازیهای

۲-International Student's union

۳- Physical Education and Sport Department

در سال ۱۹۵۹ FISU و U.I.E موافقت کردند تا در بازیهای تورین که توسط انجمن ایتالیا (C.U.S.I) برگزار می‌شد، شرکت کنند. این زمان بی‌شک بیشترین تأثیر را بر جنبش دانشجویی گذاشت. ایتالیاییها نام یونیورسیاد (Universiade) را به بازیهای ۱۹۵۹ دادند. آنها همچنین پرچم یو (U) را با ستاره‌های آن به‌وجود آوردند، که مأموریت خود را در سرتاسر جهان آغاز کرد، در مراسم اهدای مدال Gaudeamus Lgitur را جایگزین سرودهای ملی کردند.

بازیهای یونیورسیاد برای کمیته اجرایی برگزارکننده، نیز موفقیت بزرگی بود. در این زمان فردی به نام دکتر پریمونبیولو کاملاً سرنوشت جنبش ورزش دانشجویان را عوض کرد. در حقیقت بسیاری از انجمنهای غیرعضو در طی مسابقات تورین تقاضای عضویت کردند این بازیها ۴۳ کشور و در کل ۱۴۰۰ شرکتکننده را متحد کرد. گرچه جهان ورزش دانشجویان به یک همزیستی مسالمت‌آمیز رسیده بود، با این حال این توافق هنوز به پیشرفت و توسعه نیاز داشت. علاوه بر موافقتهایی که در مورد سمبل ملی (نه پرچم و نه سرود ملی) و برنامه حاصل شده بود، در نهایت FISU فلسفه خود را در ماده دوم قوانین خود چنین مطرح ساخت:

"FISU اهداف خود را بدون تبعیض یا در نظر گرفتن ماهیت سیاسی، مذهبی و یا نژادی دنبال می‌کند"

در پایان، قوانین جدیدی در مارس ۱۹۶۰، طی اولین دوره بازیهای زمستانی دانشجویان در

جهانی دانشجویان را در ۱۹۴۷ در پاریس (فرانسه) برعهده گرفت. پس از این بازیها که ۸۰۰ شرکتکننده از ۱۷ کشور را گرد هم آورد بود، اختلافات سیاسی بر سر اهداف U.I.E بالا گرفت و موجب شکاف در جنبش و به‌وجود آمدن F.I.S.U در سال ۱۹۴۹ شد.

تولد فدراسیون جدید

پس از به‌وجود آمدن تشکیلات اجرایی جدید F.I.U.S پاول شلیمر دارای دکترای علوم و ریاضیات از لوکزامبورگ به ریاست آن انتخاب شد. او این فدراسیون جوان را به طریقی بسیار دیپلماتیک در طول دهه پرآشوب ۵۰ هدایت کرد. در طی این سالها FISU هفته‌های ورزش بین‌المللی دانشجویان را ترتیب می‌داد. این شکاف و تجزیه تا سال ۱۹۵۷ ادامه داشت تا اینکه در این زمان انجمن بیطرف فرانسه پیشنهاد کرد تا بازیهای مرکب را در پاریس برگزار کنند. با اعلام آمادگی ۳۶ کشور برای حضور در این مسابقات، پایه یک حرکت متحد ریخته شد.

۴- International Universelty Sports Federation

۵- Dr. Primo Nebiolo

چامونیکس^۶ وضع شدند.

در سال ۱۹۶۴ بازیهای زمستانی در اسپیندلروف
مدین^۷ (چکسلواکی سابق) انجام شد. در ۱۹۶۵
بازیهای زمستانی دانشجویان در بوداپست
(مجارستان) و با عملکرد جالب توجه آمریکا که ۷
مدال طلا در شناکسب کرد، برگزار شد.

در سال ۱۹۶۷ برای اولین بار بازیهای
دانشجویان در قاره آسیا و در توکیو برگزار شد، یعنی
محل برگزاری بازیهای المپیک قبلی (۱۹۶۴). این
دوره که توسط انجمن FISU ترتیب یافته بود،
دوره‌ای فراموش نشدنی است، با این حال بعضی از
کشورهای شرقی نتوانستند در آن شرکت کنند.

با وجود این سطح مسابقات بسیار بالا بود. تنها
در شنا تیم آمریکا مرکب از: چارلتون برتین

در سال ۱۹۶۱ بازیهای تابستانی دانشجویان
در صوفیه (بلغارستان) برگزار شد. این بازیها به
اتحاد دو بلوک شرق و غرب کمک بسیار کرد و در
همین زمان دکتر پریمونبیولو به عنوان رئیس FISU
انتخاب شد.

در ۱۹۶۲، بازیهای زمستانی ویلارس
(سوئیس) با گرد هم آوردن ۲۷۳ شرکت‌کننده از ۲۲
کشور جهان، موفقیت چامونیکس را مورد تأکید قرار
داد.

ریاست جدید FISU دکتر پریمونبیولو آرزوی
بزرگ دیگری در سر می‌پروراند:

اینکه بازیها از قاره اروپا فراتر رود او زمانی احساس
آرامش کرد که سومین دوره بازیهای دانشجویان در
آمریکای جنوبی به سال ۱۹۶۳ در پورتوآلگره
(برزیل) برگزار شد.

۶- Chamonix

۷- Villars

۸- Spindleruv Mlyn

نخستین رقابتهای ورزشی بین دانشگاهی میان کشورهای آمریکا، انگلیس و سوئیس برگزار شد

هیچاکس، راسل، فریس و گوستاوسون، یازده بار
رکورد جهانی ۱۰۰×۴ را شکستند.

طی مجمع عمومی ژانویه ۱۹۶۸ که در بازیهای
زمستانی دانشجویان در اینزبروک (اتریش) برگزار
گردید، قرار شد بازیهای ۱۹۶۹ در پرتغال برگزار
شود، هر چند این موضوع از سه سال قبل روشن
شده بود. اما ۶ ماه پیش از شروع مسابقات، دولت
پرتغال انصراف خود را از برگزاری مسابقات اعلام
کرد. بلافاصله شهرهای متعددی آمادگی خود را
برای برگزاری مسابقات اعلام داشتند. در نهایت،
شهر تورین که به نظر می رسید بیش از بقیه مورد
اعتماد FIUS باشد، برای برگزاری این مسابقات در
سال بعد انتخاب شد.

با اینکه یک تأخیر ۱۲ ماهه در برنامه معمول
FISU پیش آمده بود، اما این سازمان کاملاً از
لیاقت و کارایی رئیس خود خوشحال بود.

سال ۱۹۷۰ سال منحصر به فردی در تاریخ
FISU است، چون بازیهای زمستانی دانشجویان در
«روانیمی»^۹ (فنلاند) تنها چندماه مانده به بازیهای
تابستانی در تورین برگزار شد. در این دوره ۲۸۰۰
ورزشکار از ۵۸ کشور جهانی برای شرکت در
مسابقات به تورین آمدند و این خود شروع دوره
«بازیهای بزرگ دانشجویان» بود. در این مسابقات

«هایدی روزندهال»^{۱۰} از آلمان غربی با ۶ متر و ۴۸
سانتیمتر رکورد جهان را در پرش طول شکست و در
پرش با نیزه «وولفگانگ نوردویک»^{۱۱} از مانع ۵ متر و
۴۶ سانت عبور کرد، گویی با این کار می خواست از
کشورش آلمان غربی که بالاخره، پس از شرکت آن
در المپیک مکزیکوسیتی در خانواده FISU هم
پذیرفته شده بود، ستایش کند.

موفقیت عظیم تورین عملاً برگزاری مسابقات
دانشجویان در سال بعد را غیر ممکن ساخت.
FISU تصمیم گرفت در سال ۱۹۷۱، یک دوره

در سال ۱۹۶۷ برای اولین بار بازیهای دانشجویان جهان در قاره آسیا و در توکیوی ژاپن برگزار شد ولی با این حال اکثر کشورهای مشرق زمین در آن شرکت نداشتند

مسابقه دوومیدانی در مادرید برگزار کند. در مجمع
عمومی که در همین زمان در پایتخت اسپانیا برگزار
شد، اعضا با اتفاق نظر کامل، تقاضای شوروی
(سابق) را برای برگزاری بازیهای دانشجویان در
سال ۱۹۷۳ پذیرفتند. به این ترتیب تحریم
بازیهای ۱۹۶۷ توکیو از سوی این کشور مورد
بخشش قرار گرفت و به فراموشی سپرده شد.

در طی بازیهای زمستانی ۱۹۷۲ در «لیک
پلاسید»^{۱۲} میزبانی و توانایی آمریکای ها مورد

۹ - Rovaniemi

۱۰ - Heide Rosendhal

۱۱ - Wolfgang Nordwing

۱۲ - Lake Placid

COMMITTEE MEETING
Comité de la FISU
FUKUOKA JAPAN

تحسین قرار گرفت. سال بعد از آن بازیهای تابستانی دانشجویان در مسکو با حضور ۳۶۰۰ ورزشکار از ۷۰ کشور جهان، در استادیوم لنین گراد برگزار شد که امتحانی پیش از برگزاری المپیک ۸۰ برای روس‌ها تلقی می‌شد.

در همین سال دبیر کل بلژیکی FISU «میک اوستین» تاسمتی که از سال ۱۹۹۵ به او اختصاص داشت، کناره گرفت. وی از رهبران بزرگ FISU و دارای مدرک PHD در پزشکی بود. با همکاری او، شلیمر و نیبولو بود که سیستم مدیریت روزانه دبیرخانه که امروزه نیز وجود دارد، تکامل یافت.

در سال ۱۹۷۴ چند روز قبل از سال جدید، بلگراد (یوگسلاوی سابق) تصمیم به انصراف از برگزاری بازیهای تابستانی ۱۹۷۵ گرفت. و این درست ۹ ماه پیش از مراسم افتتاحیه بود! بنابراین دوباره تصمیم گرفته شد به جای آن یک دوره مسابقه دوومیدانی در رم برگزار شود. این سومین باری بود که C.U.S.A. مسئول برگزاری بازیهای تابستانی شده بود که علاوه بر آن سه بار دیگر هم مسئولیت بازیهای زمستانی را با توجه به دوره سال ۷۵ که در «لاویگنو»^{۱۵} برگزار شد، پذیرفته بود.

طی مجمع عمومی FISU در رم، چین به عنوان عضو جدید پذیرفته شد.

این سال از این جهت که برگزارکنندگان ۶ دوره بعدی بازیهای تابستانی به تعهد خود وفادار ماندند، سرآغاز یک دوره آرام و باثبات است.

در بازیهای سال ۱۹۷۷ صوفیه، ۲ رکورد جدید

۱۳- Mick Ostyn

۱۴- Schleimer

۱۵- Lavigno

FISU EXECUTIVE
Réunion du Comité
21~22 MAY 1994

جهانی در دوومیدانی به دست آمد: «آلبر
توجواترنا»^{۱۶} (در ۸۰۰ متر) و «الجاندروکازاناس»^{۱۷}
(در ۱۱۰ متر مانع) هر دو از کوبا، رکوردهای جدیدی
برای جهان به ارمغان آوردند.

در بازیهای ۱۹۷۹ مکزیکو، نیز برق دیگری
درخشید! «پیترومنا»^{۱۸} رکوردی جهانی در ۲۰۰ متر
برجای گذاشت که هنوز نیز پا برجاست! در این دوره
۹۴ کشور حاضر بودند.

بازیهای ۱۹۸۱ بخارست در رومانی، تحریم
بازیهای المپیک مسکو از سوی آمریکا را به
فراموشی سپرد. و در همین سال خانواده FISU
عضویت کویت، نیوزلند، پاراگوئه و ویتنام را با مسرت
پذیرفت.

در سال ۱۹۸۳، ادمونتون (کانادا) با برگزاری
اولین دوره بازیهای دانشجویان در آمریکای شمالی،
قدم مهم و بزرگی برداشت.

در سال ۱۹۸۵، یکسال پس از بازیهای
لوس آنجلس که توسط کشورهای بلوک شرق
تحریم شد، بازیهای دانشجویان در کوبه (ژاپن) با
شرکت ۱۰۶ کشور از غرب و شرق رکورد تازه‌ای
برجای گذاشت. در این دوره «ایگوریاکلین» در پرش
ارتفاع با گذشتن از مانع ۲ متر و ۴۱ سانتیمتر، رکورد
جهانی جدیدی برپا کرد.

در سال ۱۹۸۷ شهر دیدنی و شگفت‌انگیز
زاگرب (کرواسی) میزبان مسابقات دانشجویی
عظیمی بود که شعار آن «جوانان جهان برای
صلح جهانی» بود، حدود ۵۶۰۰ شرکت کننده از
۱۲۱ کشور جهان حتی امروز نیز این کلمات را به یاد
دارند! در ۲۰ ژانویه ۱۹۸۹، تنها چند ماه پیش از آغاز

۱۶-Alberto Juantorena

۱۷-Alejandro Casanas

۱۸-Pietro Mennea

بازیهای دانشجویان، FISU با این خبر که سائوپولو (برزیل) از برگزاری بازیهای کناره گرفته روبرو شد. دو ماه بعد، FISU با خوشحالی پیشنهاد انجمن آلمان - ADH را پذیرفت و برنامه برگزاری مسابقات دانشجویان را که به دوومیدانی، بسکتبال مردان، شمشیربازی و قایقرانی محدود شده بود، به دویسبورگ اعطا کرد.

از ۲۲ تا ۳۰ اگوست این شهر که در کنار «روهر»^{۱۹} قرار گرفته با موفقیت مزد تلاشهای خود را با شعار «همه با یک عقیده» دریافت کرد.

یک بار دیگر FISU موفق شد با کمک انجمنهای عضو بر یک مشکل بزرگ فائق آید. در اوایل این سالهای پرافتخار بازیهای تابستانی دانشجویان از ۱۹۷۷ - ۱۹۸۷ تنها نقطه ضعف، بی توجهی به بازیهای زمستانی دانشجویان بود. از سال ۱۹۷۵ تا ۱۹۸۷ تنها سه دوره لایوگنو (۱۹۷۵ (ایتالیا)، سپیندلرومیلن ۱۹۷۸ «چکسلواکی سابق) و «جاکا» ۱۹۸۱ (اسپانیا) برگزار شد. دو سال بعد بازیهای زمستانی در صوفیه برگزار شد، محلی که پیش از این دوبار بازیهای تابستانی را برگزار کرده بود.

بازیهای زمستانی در دوره‌های بعد در «بولونو»^{۲۰} (ایتالیا) ۱۹۸۵، «ستربسک پلسو»^{۲۱} (اسلواک) ۱۹۸۷ و در سال ۱۹۸۹ بار دیگر در صوفیه برگزار شد. در سال ۱۹۹۱ FISU تصمیم گرفت برای اولین بار بازیهای زمستانی دانشجویان را در آسیا و در دهکده المپیک سائپورو^{۲۲} (ژاپن) برگزار کند. این دوره زیباترین بازیهای زمستانی برگزار شده تا آن زمان

- ۱۹ - Ruhr
- ۲۰ - Belluno
- ۲۱ - Strbske Pleso
- ۲۲ - Sapporo

Football

Football Stadium

بود و مانند بازیهای تابستانی شیفلد (انگلستان) با موفقیت کامل توأم بود.

در سال ۱۹۹۱ موفقیت‌های FISU ادامه یافت و برای اولین بار از زمان به‌وجود آمدنش برنامهٔ ۲۳ فعالیت‌های ۸ سال آینده را تنظیم کرد: فوکوکا ۱۹۹۵ (ژاپن)، سیسیل ۲۴ (ایتالیا) و پالمادی مالورکا ۲۵ (اسپانیا). علاوه بر آن مقرر شد بازیهای زمستانی ۹۵ نیز در جاکا (اسپانیا) برگزار شود، محلی که پیش از این، در سال ۱۹۸۱ نیز یک‌بار بازیهای زمستانی را برگزار کرده بود.

با توجه به این موفقیت، FISU قادر شد ساختمانی برای دبیرخانه خود تهیه کند. این ساختمان که در بروکسل و درست جنب دانشگاه قرار دارد در نوامبر ۱۹۹۲ افتتاح شد. در این مراسم چندین شخصیت برجسته ورزشی از جمله رئیس کمیته جهانی المپیک آقای خوان آنتونیو سامارانش حضور داشتند. وی برای تأکید بیشتر بر ارتباط کمیته المپیک و جنبش ورزش دانشجویان، در این مراسم شرکت کرده بود.

چند ماه بعد در فوریه ۱۹۹۳، بازیهای زمستانی در زاکوپان (لهستان) ۲۶ در کوه‌های «تاتراس» برگزار شد. پیش از آغاز بازیها، یک‌هزار شرکت‌کننده از ۴۱ کشور، در مقابل چشمان مشتاق لخ و السا رئیس جمهور لهستان گرد آمدند. در سال ۱۹۹۴ بازیها در قاره آمریکا و در شهر «بوفالو» برگزار شد. ۷۰۰۰ ورزشکار شرکت‌کننده در این دورهٔ بازیها موفقیت چشمگیری برای فدراسیون جهانی ورزش دانشجویان محسوب می‌شود.

۲۳- Fukuoka

۲۴- Sicily

۲۵- Palma de Mallorca

۲۶- Zakopane

Water Polo

Nishi Civic Pool

Hakata no Mori